

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Panormitano Archiepiscopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

sivas: quibus & patris decessum, & matris obitum, ætas tenerrima deploravit, ut pote quæ primùm utrumque flere didicit, quām elementis plenè alterum nominare. Nondum enim regalis infantia super morte patris consolationem acceperat, & dolorem antiquum superveniens doloris novitas innovavit, & pueritæ tuæ primitias eorum deputavit exequiis quorum obsequiis secundùm naturæ iura juvari debuerat & sollicitius & diligentius enutri. Verùm pater misericordiarum, & Deus totius consolationis, qui consolatur nos in omni tribulatione nostra, nobis & tibi super hoc consolationem obtulit salutarem, & in eo tibi consuluit in quo te visus fuerat aliquantulum asperè visitare. Sanè ne, si parceret virgæ, te secundùm Salomonem videretur odisse, aut si te non corriperet, à dilectione sua infantiam tuam ostenderet alienam, cùm juxta testimonium sacrae scripturae, quos amat arguat & castiget, ut quòd te in primis infantia tuæ annis in filium adoptaret ostenderet, & tatis tuæ primitias misericorditer visitavit, qui castigat omnem filium quem recipit, & facit in tentatione proventum. Vt autem id evidenter indicis evidentius demonstraret, Vicarium suum ad tutelam tuam misericorditer deputavit, patris defectum patre tibi digniore secundùm miserationum suarum multitudinem recompensans, & matrem tibi meliorem restituens pro matre defuncta, eam scilicet sub cuius capite læva ejus, & dextera ejus, sicut in Canticis legitur, amplexatur: ut dum ipsa te sicut filium fovet, eum à quo castis confovet amplexibus, ad tutelam tuam & protectionem inducat. Nos igitur, qui præter debitum officij pastoralis, quo sumus singulis & præsertim pupillis & orphanis debitores, te tam ea ratione quòd inclita recordationis Constancia Imperatrix mater tua nostra te tutela commisit, quām eò quòd regnum Siciliæ ad patrimonium Ecclesiæ pertinet, diligere volumus & fovere, ad honorem & incrementum regiæ celstitudinis, statum regni, & fidelium tuorum profectum dante Domino efficaciter intendemus, & circa te paternam curabimus solicitudinem exercere. Monemus igitur serenitatem tuam, & exhortamur in Domino, quatenus omni penitus meroe deposito, effugatis tristitia tenebris, exultes

in Domino, & in eo consolationis suscipias medicinam qui pro temporali spiritualem tibi patrem providit, & in matris obitu matrem Ecclesiam maternam solitudine tuæ indoli deputavit; ut factus postmodum vir, & in regni solio solidatus, eam amplius venereris, per quam te cognoveris exaltatum. Dictos autem nuntios tuos serenitati tuæ propensiū commendamus, quos magnificentia tuæ fideles & in commissis sibi negotiis exequendis sollicitos sumus & diligentes experti; rogantes celstitudinem tuam, & monentes, ut eos intuitu benigno respicias &c.

PANORMITANO
Archiepiscopo.

Circa statum Ecclesiarum, in quibus est ordo regularis statutus, in melius reformandum solicitem te credimus & attentum ut, in eis ordo desperitus restauretur. Sanè significavit nobis dilectus filius nobilis vir R. Comes de Agello, quòd bona memoria M. Cancellarius pater ipsius monasterium quoddam in civitate Panormitana fundavit, & in eo fratres Cisterciens. induxit: quibus exinde recendentibus, Teutonici monasterium ipsum per laicalem potentiam occuparunt. Volentes igitur ut eidem monasterio tua solitudine succurratur, fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus quatenus, si res ita se habet, amotis inde Teutonicis memoratis, abolitum inde ordinem Cisterciens. fratrum reformatos. Quod si regula non patitur, pro eo quòd in civitate inter hominum frequentias est constructum, cum consilio & assensu ejusdem Comitis & fratrum suorum fratres alterius ordinis in eo nostra fretus auctoritate institutas, qui Domino in eo jugiter famulentur, & regularia servent in perpetuum instituta. Datum Laterani VI. Idus Februarij.

MAGISTRO ET FRATRIBVS
Hierosolymitani Hospitalis.

In totius Christianitatis dispendium, apostolicæ sedis opprobrium, & animarum vestrarum periculum controversia quæ inter vos & dilectos filios nostros fratres militiae Templi, super quibusdam possessionibus constitutis in tenimento Margati & Valeniae, vertebar, nocendi magnitudine ferè universas hujus

Epi. 166.
Curam &
restauracionem
monasterij Pa-
normitanum con-
mittit.

Epi. 167.
Vi cauam fui
contra fratres
militie Templi
juce, non vi
prosequantur.